

[Pürschel.]

Hvad Bødestraffene angaar, har man i Lovforslaget indført Dagsbøden, og jeg maa sige, jeg tror ikke, det er en praktisk Foranstaltning. Erfaringerne fra Finland peger efter min Mening afgjort i Retning af, at man under dette System for at faa det gjort praktisk anvendeligt maa gaa over til visse faste Sæts, som betyder, at man i Praksis forlader Systemet. Det er min Hovedindvending mod det.

Jeg erkender, at den Indvending mod Dagsbodsystemet, som beror paa, at det kræver megen Tid og Undersøgelse o. s. v., er i væsentlig Grad afsvækket derved, at man har taget det bort fra alle Bødeforelæg, som altsaa foregaar efter visse praktiske Takster, om jeg saa maa sige. Men derved har man fremkaldt en ny Vanskelighed, nemlig den, at man skaber en meget stor Forskel for de Folk, som faar et Bødeforelæg.

Ganske den samme ringe Forseelse vil den ene Mand have en Mulighed for at faa for Domstolene, medens den anden vil løbe en saa uhyre Risiko, at han vil sige: Nej, det kan jeg virkelig ikke indlade mig paa. Lad os tænke os det Tilfælde, at en Mand ikke har sit Kørekort med, medens han fører sit Automobil, og dette paa en eller anden Maade bliver konstateret, og at Bødeforelægget derfor gaar ud paa 10 Kr. Hvis denne Mand nu er Chauffør, saa kan han ganske rolig sige: Der var saadanne Omstændigheder, som gjorde, at jeg ikke kunde faa Kortet med, da jeg skulde ud at køre; men hvis han er en Mand med meget store Indtægter, vil han sige: Jeg tør ikke løbe den Risiko, at jeg maaske faar en Bøde paa 2 000 Kr. for ikke at have haft mit Kørekort med.

Der skabes saaledes en Ulighed, og det forekommer mig, at man, som allerede den ærede Ordfører for Venstre sagde, godt kan naa det fuld ud berettigede Hensyn, der ligger bagved Ønsket om at faa indført en Dagsbod, ad anden Vej. Det er naturligvis vanskeligt at faa Domstolene ind derpaa, men selve den Vanskelighed, der her viser sig, er efter min Mening et Indicium for, hvor overordentlig vanskeligt Problemet er at løse i Praksis.

Thi der er ingen Tvivl om, at vore Dommere aldeles gennemgaaende ønsker at leve netop efter den Regel, at den velhavende Mand selvfølgelig skal have en Bøde, der er forholdsvis lige saa følelig og lige saa motivdannende for ham, som den Bøde, den mindre velhavende Mand faar, er for denne.

Jeg nævner et Eksempel, som man for nylig har set i Bladene, hvor en Mand, der var sat under Tiltale for ved uforsvarlig Automobilkørsel at have forvoldt en Mands Død, altsaa for uagtsomt Manddrab, blev frifundet for denne Tiltale, men blev idømt en Bøde paa 4 000 Kr. for uforsvarlig Automobilkørsel. Naar man tænker paa, at Maksimumsbøden efter Automobilloven, hvis jeg ikke husker meget galt, er 5 000 Kr., vil man se, at man her er gaaet meget højt op med Bøden. Det var en velhavende Mand, det drejede sig om, og derfor er det efter min Mening ogsaa rigtigt, at man er gaaet saa højt op. Men det er ogsaa et Eksempel paa, at man kan naa en hel Del uden at have Dagsbodsystemet, og ogsaa et Eksempel paa, at Dommerne virkelig har deres Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om Spørgsmaalet om de betingede Domme. Der er her i § 59 sket visse Tilføjelser og Ændringer. Jeg tror ikke, det er nogen Forbedring, at man skal kunne give en betinget Dom for saa kort Aaremaal som 2 Aar. Jeg tror, det er rigtigt at have en længere Prøvetid. Der er meget lidt Værdi i en Prøvetid paa 2 Aar.

Der er en anden Ting, der støder mig ved denne Paragrafs Formulering, og det er dette, at der i 2det Stykke blandt de Forhold, man skal tage i Betragtning, nævnes Muligheden af at skaffe sigtede Arbejde. Det synes jeg er et Forhold, som ikke bør komme i Betragtning ved Spørgsmaalet om, hvorvidt man vil give en Mand en betinget Dom eller ikke. Det vil altsaa sige, at i Perioder med stærk Arbejdsløshed vil Chancen for at opnaa en betinget Dom blive formindsket, og det tror jeg ikke er nogen praktisk Ting.

Der ligger et berettiget Hensyn i dette at sige, at vi vil nødig rive en Mand helt ud af hans Forhold. Selve dette, at han sidder i en Stilling, hvor han, hvis man giver ham en betinget Dom, kan blive, vil være saa kraftigt motivdannende for ham, at det er meget rimeligt at tage denne Omstændighed med i Betragtning. Derimod synes jeg, at det er en uheldig Formulering, hvis man siger, at Spørgsmaalet om, hvorvidt man kan skaffe ham Arbejde, skal tages i Betragtning.

I denne Forbindelse vil jeg gøre opmærksom paa, at Professor Krabbe i den Artikel, jeg omtalte før, nævner, at Kriminalstatistikken synes at være gaaet i Staa, og peger paa, at det er i høj Grad ønskeligt